

Samenkomen als Gemeente

Overdenking van: H. Rossier

“Want en Hij die heiligt en zij die geheiligd worden, zijn allen uit een; daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen en zegt: 'Ik zal uw naam aan mijn broeders verkondigen, in het midden van de gemeente zal Ik U lofzingen'.”

“Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden.”

“Zo ook u, omdat u streeft naar geestelijke gaven, tracht overvloedig te zijn tot opbouw van de gemeente. Daarom moet hij die in een taal spreekt, bidden dat hij het mag uitleggen. Want als ik in een taal bid, dan bidt mijn geest, maar mijn verstand is onvruchtbaar. Hoe is het dan? Ik zal met mijn geest bidden, maar ik zal ook met mijn verstand bidden; ik zal met mijn geest lofzingen, maar ik zal ook met mijn verstand lofzingen.”

Hebr. 2:11; Matt. 18:20 ;1 Kor 14:12-15

Als wij samenkomen in de naam van de Heer, kunnen wij op verschillende manieren samenkomen. Wij komen samen rond het Woord, dat is zeer goed, d.w.z. thuis. Met een groter aantal kunnen we samenkomen om het Woord te overdenken, en we zullen daar zeker gezegend worden, de Heilige Geest is daar om ons te onderwijzen, maar dat is niet een Gemeentelijke samenkomst.

Als iemand zich gedrongen voelt om over een bepaald onderwerp te spreken wil dat nog niet zegen dat het een Gemeentelijke samenkomst is, of de eredienst is. Wij kunnen samenkomen in verschillende geestelijke toestanden en luisteren naar een prediking, de Heilige Geest handelt wel, maar het is niet de eredienst.

Wat kenmerkt de eredienst dan?

Twee dingen. Allereerst moet het de Gemeentelijke Samenkomst zijn. Als men vraagt: wat is het verschil? Dat is heel groot. De Gemeentelijke Samenkomst wordt gekenmerkt door wat we vinden in Hebreëen 2:11. Zij bestaat uit mensen, die verbonden zijn met de Heer Jezus en in de betrekking staan ,waarin Hijzelf tot Zijn God en Vader, staat, maar er is nog een absolute voorwaarde. Zij bestaat uit leden, die met Christus verenigd zijn en die de Heilige Geest ontvangen hebben.

De Gemeente is verbonden met haar Hemels Hoofd, waarvan zij het lichaam is op aarde. In Psalm 22 staat de Samenkomst van de Gemeente op een onverbreekelijke verbonden met haar verheerlijkt Hoofd van te voren genoemd, er blijft nog een voorwaarde over die de Gemeentelijke Samenkomst kenmerkt : De Heer Jezus komt daar in hun midden. 'In het midden der Gemeente zal ik U prijzen.'

Als de Gemeente is gevormd en in actie komt,moet zij een Middelpunt hebben,van wie alle activiteit direct

uitgaat. Laten we een ogenblik de gemeentelijke samenkomsten beschouwen. Psalm 22 en Hebreëen 2 is de eredienst; als we samenkomen tot de eredienst, komen we samen rondom de Heer zelf. Niet zichtbaar is Hij in ons midden, maar Hij is er persoonlijk. Men is vergaderd tot Hem en 'tot Zijn Naam'.

Op het ogenblik dat de Gemeente zo vergaderd is begint de eredienst. Een broeder bidt een ander geeft een lied op en misschien word er een gedeelte uit het Woord gelezen. Van wie komt dat? Alleen door Zijn tegenwoordigheid. Hij zegt: *"Ik zal U loven"*. Hij looft voor Zijn bevrijding, maar Zijn bevrijding is ook de onze en wie behalve Hij kent en heeft een volmaaktere kennis van wat deze bevrijding inhoudt?

Hijzelf deelt ons dat mee en als wij volgzaam instrumenten zijn, hoe zwak dan ook, om wat onze harten zijn, de Heer prijst. Laten we dat nooit vergeten, de Heer prijst, hoewel de Geest werkzaam is. Hij zegt: *'Ik zal U prijzen'*. De eredienst wordt alleen op die voorwaarde werkelijkheid.

In Mattheüs 18 vinden wij een ander karakter van de gemeentelijke samenkomst. Eerst gaat het over persoonlijke kwesties tussen broeders. Het eerste ding, dat is goed om te leren, is onbarmhartig te zijn voor ons zelf (vs. 7-9). Maar het tegenovergestelde ten opzichte van broeders: vol barmhartigheid (vs.15). Men moet tot hem gaan met geduld, met liefde. Als evenwel het noodzakelijk resultaat niet wordt bereikt, zal men het uiteindelijk de Gemeente zeggen, waarnaar men moet horen. Vers 18 spreekt over het gezag aan de Gemeente toevertrouwd, het gaat over toelaten of afsnijden en dat wordt in de Hemel bekrachtigd. Daartoe is het een gemeentelijke samenkomst.

Vers 19 voegt er nog aan toe: *“Voorwaar, Ik zeg u tevens, dat als twee van u overeenstemmen op de aarde over enige zaak die zij maar zouden vragen, het hun*

ten deel zal vallen van mijn Vader die in de hemelen is.” En dan komt vers 20. “Want waar twee of drie”.

Het gaat om het gebed en de Heer bekrachtigt deze samenkomst met Zijn tegenwoordigheid. Laten we er aan denken als de gemeente samenkomt is het een gemeentelijke samenkomst. De Heer zegt: “Daar ben Ik”. Als dat waar is voor de eredienst, wordt de tegenwoordigheid van de Heer ook verzekert voor het gebed. Als een broeder op een bepaalde avond de dienst uit oefent, kan er een broeder reden hebben om niet aanwezig te zijn en niet te komen naar zo'n samenkomst. Dat geef ik toe; maar als het gaat om een gemeentelijke samenkomst, bekrachtigt door de tegenwoordigheid van de Heer, heeft niemand daartoe recht.

Bijvoorbeeld een 'werkende broeder' houdt een lezing. Zijn spreken kan erg tot zegen zijn, en de zaal is vol. Maar de eerstvolgende bidstond zijn er maar enkelen. Wat een smaad voor de Heer! Maar zal men zeggen: de gebeden zijn zwak, lang, het stilzwijgen duurt zo lang en zo kunnen we nog wel doorgaan. Dat is geen reden om weg te blijven! Komen we nou om naar de gebeden te luisteren of om in de tegenwoordigheid van de Heer te zijn? Verwerklijken we wel, dat de bidstond een gemeentelijke samenkomst is en dat de Heer daar werkelijk in ons midden is?

Als er zo weinig antwoord is op onze gebeden, hoewel er gezegd wordt: over enige zaak die zij zouden begeren, zij zal hun gegeven worden, komt dat, omdat wij iets anders zoeken dan de Heer. Laten wij er aan denken, we moeten dezelfde zegen zoeken als in de eredienst.

In Openbaring 5 zien we een Hemelse eredienst rondom het goddelijk middelpunt, maar wat zien we er nog meer? De gouden schalen vol met reukwerk, vol gebeden, Zijn die niets iets voor Hem of zouden ze niks voor Hem betekenen Hij die ze ontvangt? Stijgen ze niet als een lieflijke reuk omhoog? In de eredienst stijgt de lof op tot God; in het gebed zijn het vragen en dat alles door Christus die in ons midden aanwezig wil zijn. Laat ons de bidstond niet nalaten, laat de Heer niet het middelpunt, zijn van de twee of drie, terwijl er meer kunnen zijn. Kom daar 1000 keer eerder dan op een lezing.

Nu de laatste serie samenkomsten, die haast nooit in ons midden worden uitgeoefend (1 Kor. 12, 13, 14).

- In 1 Korinthe 12 vinden wij de gaven, die de Heer heeft gegeven om uit te oefenen

- In 1 Korinthe 13 leren wij, de liefde, die de waarde geeft aan deze gaven.
- 1 Korinthe 14 toont ons de Gemeente, het lichaam van Christus, vergaderd in de gemeentelijke samenkomst, in werking met haar gaven en de Heer in het midden van haar.

Alle gaven door de Heer gegeven kunnen worden uitgeoefend worden, maar bij de Korinthiërs heerste wanorde: vele spraken tegelijk dat was dwaas, hoewel verscheidene talen een getuigenis waren. Er wordt gezegd: allen profeteren één voor één, dus niet uitoefening van een dienst, maar de uitdeling op het ogenblik zelf door Hem die daar in het midden van ons is. Profetie was eertijds de openbaring van de gedachten van God. Maar nu, onder de heiligen, is profetie, de waarheden van God voostellen op een levendige en nieuwe wijze.

Men kan naar de gemeentelijke samenkomst niet komen met een voorbereid onderwerp dat bekend is, zoals ik vanavond doe. Nee, de Heer zal op het juiste ogenblik geven, wat Hij nuttig oordelen zal. Men zou soms graag een onderwerp voorbereiden, om het met gemak voor te stellen; en ik zeg niet dat dit slecht is, daarin kan zegen zijn, maar soms vindt het eigen ik daarin zijn voldoening, en de persoonlijke voldoening die daaruit voortvloeit is slecht. Nee, om de gemeentelijke samenkomst te verwerklijken moet men eenvoudig de Heer komen zoeken. Dat zal een geloof vereisen, maar de Heer geeft overvloedig. Beproeft en zie, dat gij dat gij boven verwachting zult ontvangen.

Kijk naar het resultaat op een eenvoudig mens (1 Kor. 14). Hij wordt door allen overtuigd, door allen beoordeeld; het verborgene zijns harten wordt geopenbaard. Het is misschien iemand uit de wereld, die de Heer daar gebracht heeft om hem toe te spreken. Hij bevindt zich in het licht Van God in Zijn openbarende tegenwoordigheid hij vind iets, dat hij niet kent, mensen die regelrecht vanuit Gods tegenwoordigheid spreken, van wie de woorden zijn geweten doordringen. Hij heeft geen broeders samen vergadert gevonden, maar de Heer, die gezegd heeft, dat Hij in het midden van de Gemeente zou zijn.

Hoe weinig wordt dit karakter van de Gemeentelijke Samenkomst onder ons verwerklijkt. Laten wij de Heer zoeken, als wij naar de Samenkomst gaan, die wij noemen tot stichting. U zult zien, wat we zullen vinden en Hijzelf in het midden van ons zal geven wat nodig is voor het welzijn van een ieder van zijn Gemeente.

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1957-231](#)

Titel: [Méditation](#)